

شیخی زین

زندگینامه‌ی شهید ایمانعلی فرامرزی

نویسنده: مریم میرزاچی

سیرشناسه	: میرزاپی، مریم، ۱۳۶۵-
عنوان و نام پدیدآور	: تجلی ایمان: زندگینامه شهید ایمانعلی فرامرزی / نویسنده مریم میرزاپی.
مشخصات نشر	: تهران: حسن رسولی، ۱۴۰۳-
مشخصات ظاهري	: ۱۲۳ ص:، مصور، نمونه، عکس.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۴۸۶۲-۰۳-۷
وضاحت فهرست نویسی	: فیبا
عنوان دیگر	: زندگینامه شهید ایمانعلی فرامرزی.
موضوع	: فرامرزی، ایمانعلی، ۱۳۶۵-۱۳۲۲
رده بندی کنگره	: ۱۶۲۶DSR
رده بندی دیوبی	: ۰۸۴۳۰۹۲/۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۷۱۱۹۲۴



تجلی ایمان

مؤلف: مریم میرزاپی

ناشر: انتشارات حسن رسولی

طراح جلد: سیده سمیرا حسینی

صفحه آرا: مسعود سلیمانی

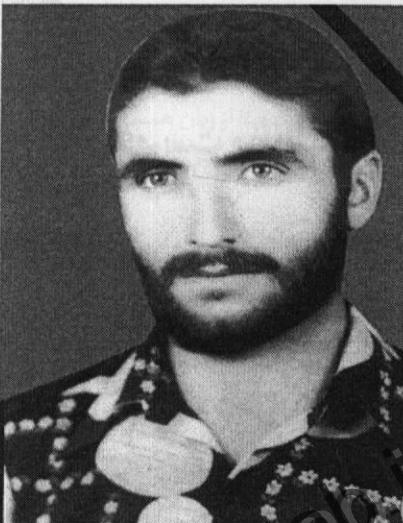
شماره گان: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول / ۱۴۰۳

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۸۶۲-۰۳-۷

قیمت: ۱۸۰,۰۰۰ تومان

© کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر محفوظ است.



شهید اماعلی فرامرزی

شهید فرامرزی در سن ۳۳ سالگی در عملیات کربلای ۴ شهادت
شده است. ۱۳۶۵/۱۰/۴ به
شهادت رسید و پیکر پاکش پس از ۹ سال چشم انتظاری در تاریخ ۱۳۷۴/۵/۳
به خاک لرستان سپرده شد.

فهرست مطالب

۹	مقدمه
۱۳	فصل اول: زندگینامه
۱۴	تولد
۱۷	کودکی
۱۹	فوت مادر/ ازدواج پدر
۲۳	مدرسه رفتن
۲۵	بیوگرافی و مهارت هایش
۲۷	کوچ به خرمآباد
۲۹	پیام امام به مردم شریف ایران
۳۳	جنگ در آبادی
۳۵	ازدواج
۴۱	عملیات فتح بستان یا طریق القدس
۴۷	نگهبانی در سپاه
۵۰	خبر پدر شدن
۵۲	انتخاب نام فرزند
۵۴	عملیات حاج عمران
۵۹	تولد فرزند
۶۱	عملیات کربلای چهار و شهادت

- ۷۴ آه و افسوس
۷۹ پایان انتظار
۸۱ تشییع بیکر شهید از زبان همسر شهید
۸۴ مرثیه سرایی فرزند برای پدر
۸۶ متن مرثیه سرایی
۸۸ وصیت‌نامه‌ی شهید
۹۱ متن وصیت‌نامه شهید
فصل دوم: خاطرات
۹۲ خاطره‌ای از پدر
۹۴ آخرین عکس
۹۵ یادداشت تبریز یادگاری
۹۶ آماده برای شهادت
۹۸ مراقبت از همه
۱۰۰ تجلی ایمان
۱۰۱ توجیه و توضیح قبول نیست
۱۰۲ تفنگ یادگاری
۱۰۳ مراقبت از اموال
۱۰۴ حمایت‌های ایمان‌علی
۱۰۵ آخرین لحظات دیدار
۱۰۶ ترس از بی‌پدر شدن
۱۰۷ آخرین صباحانه
۱۰۸ رفتار پسندیده

- | | |
|-----|---------------------------|
| ۱۰۹ | علاقه به قرآن خواندن |
| ۱۱۰ | محبت بی حد و مرز |
| ۱۱۱ | نام شهید حتی بعد از شهادت |
| ۱۱۳ | فصل سوم: تصاویر |

مقدمه

استقلال امروز مردم ایران در گرو جانفشنای های خون شهدا است. یاد و خاطره‌ی شهدا باید نسل به نسل منتقل شود تا همه به یاد فدائکاری‌های مجاهدان راه خدا باشیم. اگر آنها نبودند استقلال کشور از بین می‌رفت و بیگانگان بر کشور ما سلطه پیدا می‌کردند. ما باید همواره قدردان شهدا باشیم و همیشه در مسیر استقلال ایران عزیز گام ببرداریم. ما که وارثان شهدای به خون خفته هستیم، رسالتی سنگین بر دوش داریم و نباید اجازه دهیم رشادت‌های رزمندگان لرستان در هشت سال دفاع مقدس به فراموشی سپرده شود و باید یاد و نام رزمندگان غیور این استان برای همیشه زنده بماند.

کتابی که پیش رو دارد، داستانی شورانگیز از زندگی و اخلاق مردی است که در جوانی به مقام مردان خدا نائل آمد. شاید از روی خیلی از ما و رفیقان اهل دل، رسیدن به این مقام و نگاهی از حضرت صاحب الزمان (عج الله تعالى فرجه الشریف) باشد.

از صفر شروع کردم تا بدانم باید چه چیزهایی را انتخاب کنم. هرچه بیشتر جلو می‌رفتم، دوست داشتم بیشتر بدانم. مشغول تحقیق و بررسی شدم. هرچه پیش می‌رفتم، به اقیانوسی بی‌کران و ژرف می‌رسیدم که دوست داشتم همه را در این لذت سهیم کنم.

در یکی از روزهای سرد زمستان ۱۴۰۱ به سراغ خانواده‌ی شهید ایمانعلی

فرامرزی رفتم، قبل‌آ برای کتاب «خاطرات نقره‌ای» با اقوام و دوستان شهید آشنایی پیدا کرده بودم، متأسفانه از خانواده‌اش یک برادر و دو خواهر مانده‌اند و بقیه به رحمت خدا رفته بودند. سعی کردم با صبر و حوصله پیش بروم. اگر می‌فهمیدم کسی کوچک‌ترین خاطره‌ای از شهید دارد به سراغش می‌رفنم تا بتوانم زندگینامه‌ی شهید را کامل کنم. اول به سراغ همسر شهید رفتم و طی هماهنگی‌های لازم با اقوام درجه یک، قرار دیدار اولیه را تنظیم کردیم.

اولین دیدار با زن برادر شهید بود که از کودکی وارد خانواده‌ی شهید شده بود و خیلی از خاطرات خانواده را در سینه داشت. از به دنیا آمدن و کودکی شهید شروع کردیم؛ مصاحبه خیلی طول کشید. وسط آن مکث می‌کردیم و گاهی از دیگر خاطرات می‌گفت و من مجبور بودم مصاحبه را متوقف کنم. خیلی زن مهربانی بود. به من قول داد تا جایی که بتواند همراه من به خانه‌ی دیگر اقوام بیاید.

دیدار دوم با برادر شهید بود. از بین شش برادر تنها او مانده بود. برای دیدار با او به روستای هزارمنی در توابع بخش بسطام رفتم. هرچه سراغش را گرفتم نتوانستم او را پیدا کنم. برای تکمیل گفته‌ها به سراغ خواهرهای شهید هم رفتم تا اطلاعات بیشتری به دست بیاورم. شاید هفته‌ای یکی، دو بار این ملاقات‌ها ادامه داشت. گاهی دوری راه روستا توأم را به یغما می‌برد ولی شوق نوشتن از شهید و خانواده‌ی خون‌گرمش مرا پاری می‌کرد.

بعد از خانواده، به سراغ دوستان و همزمان شهید رفتم. بیشتر آن‌ها

بازنشسته شده بودند ولی با این وجود خلی همکاری کردند. گاهی دوستان دیگری را معرفی می کردند که به سراغشان بروم تا بیشتر با اخلاق و روحیات شهید آشنا شوم. گاهی مرور خاطرات شهید برای فرمانده و همزمانش دردناک بود و در بین مصاحبه با صدای بلند شروع به گریه می کردند و این برایم جالب بود که بعد از ۲۶ سال باز هم دل دوستانش برایش می تپد و با یادآوری خاطراتش گریه سر می دهند. بعضی از رزمندگان در شهرستان های دیگر بودند و باید برای مصاحبه به آنجا می رفتم.

هفت ساعت مصاحبه، همه‌ی آن چیزی نیست که در مورد قهرمان عملیات های طرقی القدس، حاج عمران و کربلا^۴، یعنی شهید ایمانعلی فرامرزی بتوان نوشت ولی این ها تاثیری بود که بتوان اثری در شأن این شهید والامقام نوشت. شهیدی که در سن ۳۳ سالگی در عملیات کربلا^۴ در منطقه‌ی شلمچه، مورخ ۱۳۶۵/۱۰/۴ به فیض شهادت نائل گردید و پس از ۹ سال انتظار در تاریخ ۱۳۷۴/۵/۳ پیکر پاکش به خاک لرستان سپرده شد.

سخن گفتن از سردار دلاور، شهید ایمانعلی فرامرزی، این مرد عمل و نه مرد سخن، که نمونه‌ی کامل جهاد و شهادت، شاگرد مکتب علی^{علیه السلام}، مالک اشتر غرب ایران و حمزه‌ی کربلا^۴ است، سخت و دشوار است؛ چرا که نمی‌توان آن گونه که هست او را توصیف کرد و نباید انتظار داشت که تصویر کامل او را ترسیم کنیم. زیرا مردان خدا و پیروان راه علی^{علیه السلام} و حسین^{علیه السلام} را با این کلمات خاکی نمی‌توان توصیف کرد. این اثر مروری گذرا بر حیات کوتاه اما پر از عشق،

ایثار و فداکاری شهید است. کتاب به سه فصل تقسیم شده است. در فصل اول زندگینامه‌ی شهید و در فصل دوم روایت‌هایی از همزمان، خانواده و بستگان شهید آمده و فصل سوم شامل تصاویر شهید می‌باشد.

در پایان از تمامی کسانی که در این راه بندۀ راه‌هراهی کردند، به ویژه پدر و مادرم که در سخت‌ترین شرایط در کنارم بودند و پا به پای من به دورترین نقاط آمدند و حامی اصلی من برای نوشتن بودند، تشکر می‌کنم. همچنین از خانواده‌ی شهید، کمال تقدیر و سپاسگزاری را دارم، امید است این اثر تحت توجهات حضرت حق و در جهت اهداف و آرمان‌های امام و انقلاب و ادامه دهنده‌ی راه شهدا باشد.

مریم میرزائی

زمستان ۱۴۰۱